

Arrest

nr. 234 283 van 20 maart 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 maart 2020 (bijlage 26quater). De beslissing werd op 6 maart aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 maart 2020 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Dit is de bestreden beslissing.

Op 17 maart 2020 gaf de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de opdracht aan het gesloten centrum verzoeker vrij te stellen wegens een opschorting van repatriëringen naar Nederland wegens corona.

2. Betreffende de rechtspleging

Verzoeker is niet verschenen en was niet vertegenwoordigd.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 18 maart 2020, waarbij verzoeker werd opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 20 maart 2020 om 14u, tijdig en correct per fax werd verstuurd naar verzoeker. Hierbij is het faxnummer gebruikt dat op het verzoekschrift is vermeld.

Meester VAN NIJVERSEEL, die deze voormiddag nog loco meester RECTOR is verschenen op de Raad in een andere dringende zaak, heeft het onthaal van de Raad op 20 maart 2020 om 14u05 meegedeeld dat ze niet naar de terechtzitting komt en dat meester RECTOR zich ook niet laat vertegenwoordigen door een andere advocaat, omdat ze het niet meer nodig acht aangezien de verzoekende partij is vrijgesteld.

Artikel 39/59 §2 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.
(...)”*

Gezien de afwezigheid van verzoeker die niet is verschenen, noch is vertegenwoordigd dient de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden verworpen.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Hoe dan ook kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden vervuld. In casu blijkt dat de gemachtigde aan het gesloten centrum op 17 maart 2020 de opdracht heeft gegeven verzoeker vrij te stellen. De gemachtigde heeft dienaangaande aan de Raad ook een stuk overgemaakt. Verzoeker maakt bijgevolg niet langer het voorwerp uit van een overdrachtsbesluit waarvan de tenuitvoerlegging imminent zou zijn.

Er worden geen feiten of gegevens aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen. Zulke gegevens blijken ook niet uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier.

Het bestaan van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering wordt ook niet aangetoond.

Bijgevolg is ook niet voldaan aan een van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan, zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1, van het PR RvV.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. MAES